

Een andere kijk op de laatste vluchten,

Goed presteren op vluchten vanaf half augustus moet je zien als een soort van specialisatie, vooral met de oude duiven.

In Nederland heb je dan de natoer - vluchten en in België de laatste vluchten met o.a. de najaar - klassiekers.

Vaak op deze vluchten lees je dan liefhebbers waarvan je het hele jaar niets gezien of gehoord hebt, die proberen op het laatste moment dan nog hun seizoen te redden.

Soms lukt dat ook nog mede omdat die laatste vluchten blijven hangen in het geheugen, maar eigenlijk vind ik dat maar niets, maar ja wie ben ik, goed presteren doe je in de top maanden mei - juni - juli, wanneer de concurrentie op zijn sterkst is, vooral degenen die het hele jaar top geweest zijn worden in het naseizoen minder scherp of zeg maar gerust een beetje moe, logisch toch.

Die laatste vluchten (ik praat nog steeds over oude duiven) moeten de kers op de taart zijn, daar moet je het seizoen en de prijzen per duif mee aanscherpen, niet meer en niet minder.

Vooral top duiven gespeeld voor de grote competities kunnen zich nog enorm verbeteren en U denkt toch niet dat die b.v. op nest gespeeld niet naar huis toe willen.

Toch moet je ook eens kijken naar de duiven die zich alleen op die laatste vluchten tonen en die zijn er, duiven die het gehele seizoen geen pijp tabak waard waren en dan ineens een vlucht of 2 in het najaar in kampioenstijl vliegen, soms 2 of 3 jaar achter elkaar, ik heb er mijn twijfels bij ondanks dat ik ze gezien heb met het woord "super" er voor.

Zelf hadden we jaren terug ook zo'n duivin, op de natoer was ze zowat niet te verslaan, met zelfs 1^e prijzen in groot verband en als extra meevaller dat ze in de hand ook nog prachtig aanvoelde.

Alleen op haar prestatie lijst kon je zien dat de kopprijzen, zonder uitzondering, de laatste 3 jaar op de 5 natoer vluchten verdiend waren.

Voor de kweek was ze geen kwartje waard, weggegooid tijd en zonde van de doffers waar ze opgestaan had, we waren er voor gewaarschuwd, maar ja daar leer je van.

Dit soort duiven moet je zo lang mogelijk doorspelen en dan opruimen, naar de poelier, niet verkopen ondanks het woordje super dat er wel eens voor staat, niemand heeft er iets aan.

Daarom korven verschillende liefhebbers al hun duiven in, nogmaals, sommige om de duiven wat prijzen betreft nog beter te maken, andere om hun matige seizoen nog wat op te krikken een beetje glans te geven maar er zijn er ook die een waardeloos seizoen nog willen of moeten red-

den.

Die laatste vluchten kun je gewoon nog op (totaal) weduwschap of op het nest spelen, wij hebben dat alle twee uitgeprobeerd en ik moet eerlijk zeggen dat de prestaties op het nest bij ons beter waren.

Het voordeel van de oude duiven gewoon op weduwschap te houden, zowel de doffers als de duivinnen, is de training, de duiven houden gewoon de trainingsduur van het hele seizoen zonder moeite aan en de rui indien bijgelicht en wekelijks in de mand valt best mee.

Zelf vinden we het grootste voordeel dat je er veel minder werk aan hebt dan op nest en dat telt aan het einde van het seizoen dubbel.

Wat we wel deden was ze de laatste weken bij 1 nacht mand een beetje afwisseling te geven en proberen ze extra te motiveren o.a. bij het tonen gaven we verschillende duivinnen een andere doffer enz.

Daarbij gingen we bij 2 nachten mand 1 maal in de week op woensdagmorgen 50 km. rijden en lieten we ze op elkaar thuis komen, na een uur weer scheiden en 's avonds moesten ze dan opnieuw een half uur trainen. Bij het inkorven kregen zowel de doffers als de duivinnen een broedschotel, de duivinnen sloten we dan op en lieten enkele vreemde doffers los in het hok, dat was eigenlijk het verschil met de maanden ervoor toen paktten we alles gewoon uit de broedbak of hok om in te korven.

Op nest, dat is een ander verhaal, daar maken we echt veel werk van en hielden of houden dat alleen vol omdat de duiven geweldig presteren, zo goed dat we er zelf af en toe van staan te kijken.

Op de 5 natoer vluchten korfdten we de eerste vlucht de duiven op 4 of 5 dagen drijven in. Je zou zeggen dat de doffers dan beter moesten komen maar het omgekeerde is waar. Zolang we zo spelen draaien we de duivinnen voor de doffers, het blijkt dat duivinnen op drijven na een seizoen weduwschap een heel goede stand is.

De tweede vlucht op verse eieren en zo door.

Alleen korven we nooit duiven in op kale jongen, dan altijd op een paar dagen over broeden of gekipte eieren, we rekenen dat uit en leggen als het niet uitkomt de eieren koud.

De duiven zijn als het droog weer is en als het kan door de roofvogels de hele dag los en vliegen dan regelmatig op, ze trainen als ware zichzelf, om 16.00 uur worden ze dan binnen gehaald en meteen weer worden alle doffers en duivinnen naar buiten gedaan om minimaal een uur verplicht te trainen.

Op woensdag worden ze 50 km. weggebracht en die dag trainen we ze niet meer verplicht.

Op de dag van inkorving brengen we ze 's morgens nog 20 km. weg en gaan daarna niet meer los.

We hebben ook enkele jaren gehad dat we ze iedere dag wegbrachten zo'n 40 km ver, ook dat ging geweldig, maar in verhouding tot de extra inspanning zat er te weinig verschil in prestatie vonden we zelf.

Zo behandeld en bijgelicht hebben we totaal geen last met de rui, het gemiddelde staat op 6 -7 oude pennen in de eerste week van september, maar het belangrijkste is dat ze geen dek gooien.

Als ik het zo schrijf denk ik ook wat veel werk maar als je eenmaal in het ritme zit valt het wel mee, het is maar voor een paar weken, al komt dat natuurlijk ook omdat wij met z'n tweeën zijn en het werk verdeeld kan worden.

Daarom ook noemde ik die laatste augustus - september vluchten met de oude duiven een vorm van specialisatie, behandeld zoals boven beschreven, zet dat af tegen de mindere concurrentie en U begrijpt waarom sommige liefhebbers zo enorm kunnen uithalen en bepaalde vluchten volledig domineren.

In Nederland speelt men dan ook nog vaak jong en oud samen in één concours die laatste vluchten, dat is het verschil met België, en als die jongen dan ook nog super zijn is het pas echt "feest".

Persoonlijk vind ik oud en jong gescheiden op de uitslag beter en eerlijker want laten we eerlijk zijn, sprak ik met de ouden over een "vorm van specialisatie", de jonge duiven uitblinkers dat zijn pas echte specialisten, zelf zijn we dat niet, we kunnen goed meekomen maar daar heb je het dan mee gehad, echt grip hebben we er niet op dus is het ook moeilijk om erover te schrijven.

Maar weet je wat het mooiste van alles is, dat zulke series van de zgn. groot - inkorfvers vaak onderbroken worden door een enkele duif, meestal de eerste getekende, van een kleine liefhebber, een top duif met liefde en kunde klaargemaakt voor een dergelijk belangrijke vlucht, alleen het valt vaak niet op en er wordt weinig over geschreven, daar moet men eigenlijk wat aan doen want dat zijn eigenlijk de uitblinkers.

Succes,

Co Verbree

ZONDER NADRUKKELIJKE VOOAFGAANDE SCHRIFTELIJKE TOESTEMMING VAN DHR. C. VERBREE OF P.V. DE WOUDEVLIEGERS IS HET NIET TOEGESTAAN DIT ARTIKEL TE PUBLICEREN, KOPIEREN, REPRODUCEREN VOOR GEBRUIK OP UW OF DE WEBSITE VAN IEMAND ANDERS.